

કોણ જાણે ! કેમ અહીં

કોણ જાણે ! કેમ અહીં મોક્ષ વરતાય છે ?
 ‘દાદાજી’નાં ચર્ણો સહુનો બેડો પાર થાય છે.
 ઘડી-ઘડી કેમ અહીં આવું-આવું થાય છે ?
 ‘દાદાજી’નાં શૈણે જીવનો સમો સાર થાય છે.

ખબર નહીં કે જીવન મહામૂલું થાશે,
 ‘જ્ઞાની’નો ભેટો અચાનક થાશે.

પુણિયાનુબંધી જ પુણ્ય છલકાય છે. - ‘દાદાજી’નાં.....

છુક-છુક ગાડી જેવી ક્રમિકની ‘ટ્રેન’માંથી,
 ઉતારુને ‘સ્પીડ’વાળાં વિમાને બેસાડી.

‘સુપર’ ઉપર ‘દાદાજી’નાં ‘અક્રમે’ ઉડાય છે. - ‘દાદાજી’નાં.....

ઘીમી-ઘીમી ખટપટ કરતા જણાય છે,
 મોક્ષ માટે ઝટપટ ઉતાવળાં થાય છે.

ઘણાંને તો સપનામાંયે દરશન થાય છે. - ‘દાદાજી’નાં.....

મહાત્માઓ જ્યારે પાણ સામેસામાં મળે છે,
 જય સચ્ચિદાનંદ ‘રિયલ’ વંદન કરે છે.

પ્રત્યક્ષ ચોથો આરો નજરે દેખાય છે. - ‘દાદાજી’નાં.....

કોઈ ‘કામી’ આવે, તો કોઈ ‘માની’ આવે છે,
 કોઈ ‘દાની’ આવે, તો કોઈ ‘લોભી’ આવી છે.

કામ, ક્રોધ, મદ, લોભ અહીં સીધા થાય છે. - ‘દાદાજી’નાં.....

જગત બંધાયું છે અતિક્રમાણ-દોષથી,
 ઢંકાયા આત્મા પરમાણુ વિ-મોહથી.

પ્રતિક્રમાણ કરવાથી કરમ ખરી જાય છે. - ‘દાદાજી’નાં.....

મહાત્માઓ નિર્ભય થઈને ફરે છે,
 મોક્ષે જવાની રૂડી વાતું કરે છે.

આવે યમરાજ પ્રેમે સત્કાર થાય છે. - ‘દાદાજી’નાં.....

થોડી વારે ચાંદો આવી, થોડી વારે સૂરજ આવી;
વિશ્વે ઊભી 'વિઝિટ' આપી, ઘેરે નાસી જાય છે.

દોડી દોડી 'દાદાજી'ના દરબારે જાય છે. - 'દાદાજી'નાં.....

'દાદા' જાણે આવી જોઈ અમને બોલાવશે,
ઘરમાં ને ઘટમાં ખુલ્લે દિલે ઘડકાય છે.

મહાત્માઓનાં હૃદયમાં આવી બેસી જાય છે,

જ્યાં ને જ્યારે શુદ્ધાત્માનો સત્સંગ થાય છે. - કોણ જાણે.....

ઘણી અને ઘણિયાણી એક થઈ જાય છે,
પોરિયાં ને દીકરિયું જયકાર ગાય છે.

કળી-કળી કમળની ખૂલી-ખૂલી થાય છે,

દરવાજા મોક્ષ કેરા અઈથી ખુલ્લાં થાય છે. - કોણ જાણે.....

આડી ગલી, પોળ, ખાંચા, રસ્તાની 'રિલીફ' ભાંગી,
'ટ્રાફિકે'થી રસ્તા કાઢી, 'સ્કૂટર'-સ્વારો આવે છે.

કાંકરિયામાં ભૂસકો મારી જીવતાં આવી જાય છે,

સજીવંત સાકરિયા 'હિલ પાર્કે' જાય છે. - કોણ જાણે.....

આડી ગલી, ઊભી ગલી, વાંકી શેરી, નીચી પોળ,
આંટિયાળી ટેકરી, ખાડી, માયા-ચૂંબક જગ-દોર.

અનાદિનાં ઊંઘા મારગ, ફાંટા-'પક્ષે' જાય છે,

તેમાંથી જ સીધી કેડી, 'અક્રમ'થી દેખાય છે. - કોણ જાણે.....

આડો-અવળો એંઠવાડો 'જ્ઞેય' થઈ જાય છે,
મુક્તિ-માર્ગી જાગૃતિ જ અંદર ઊભી થાય છે.

કોણ જાણે ! કેમ હવે નિત નવું થાય છે ?

'દાદાજી'નું વાચી-સુણી મહીં સીધું થાય છે. - કોણ જાણે.....

પ્રેલી વાર જોતાંવેંત 'લવ' થઈ જાય છે,
તનમાં તો મનડાની ઘડક વધી જાય છે.

છૂપાછૂપી દલડામાં ઈશક થઈ જાય છે,

ખુલ્લાખુલ્લી 'ફોટા' માથે 'કીસ' થઈ જાય છે. - કોણ જાણે.....

કોણ જાણે વાતડિયું કરું-કરું થાય છે,
હાલત કફોડી પ્રેમ કર્યા પછી થાય છે.

આવું-તેવું ઘણુંબધું અભ્યંતર થાય છે,
અભેદીનાં વિરહમાં ઝૂં-ઝૂં થાય છે. - કોણ જાણે.....

મેળાપોનાં અતિરેક ઓછાં લાગી જાય છે,
બરફ જો ઓગળે છે, કાળ વહી જાય છે.

જોઈ-જાણી હૃદયમાં સ્વાનંદ ઉભરાય છે,
આતમા ને પરમાત્માની પર્ષદા પમાય છે. - કોણ જાણે.....

‘મોટરું’માં જાતરા ને ‘મોટેલું’માં ઉતારા,
મુક્તિ-માર્ગી પ્રવાસીનાં દિલનાં ઉછાળા.

અહીંયાંથી મુસાફરના થાક ઊતરી જાય છે,
‘દાદા’-ગુણ ગાતાં-ગાતાં ‘દાદા’ થઈ જવાય છે. - કોણ જાણે.....

‘નેહેહરી’ હહે તૈયે પોંચી જાજો ‘હુરટે’,
નવાગામ પાટિયા ને કામરેજ ચોકડે.

સમકિત કેરા બીજ અહીંથી રોપાય છે,
અગિયારસ ને પંચાજ્ઞામાં રહેતાં પૂનમ થાય છે. - કોણ જાણે.....